

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința lui:

Moroșan Dmitri Xxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.11.2017 - 06.12.2017;

Instanța de apel: 02.01.2018 - 21.02.2018;

Instanța de recurs: 18.05.2018 - 24.10.2018.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința judecătoreiei Bălți, sediul Central din 06 decembrie 2017, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Moroșan Dmitri a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 155 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 /cinci sute cincizeci/ unități convenționale, ceea ce constituie 27 500 /douăzeci și șapte mii cinci sute/ lei.

Conform art. 64 alin. (3¹) Cod penal, inculpatului i s-a explicat că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie.

S-au respins ca neîntemeiate cerințele privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 4 954,00 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Moroșan Dmitri la 27.08.2016, în jurul orei 01.10 min., aflându-se în scara de la etajul 2 al blocului locativ nr. xx de pe strada Xxxxx în mun. Xxxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție întru atentarea asupra valorilor sociale îndreptate contra vieții și sănătății persoanei, s-a adresat către numita Lacman Marina cu cuvinte indecente și folosind un pistol pneumatic de model „MP-654

K”, cu seria și nr.,,xxxxx” îndreptat spre corpul acesteia, a amenințat-o pe ultima cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, percepută de aceasta din urmă ca fiind una reală și care se va realiza imediat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Moroșan Dmitri a săvârșit fapta prejudicială prevăzută de art. 155 Cod penal cu indicii de calificare: amenințare cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

3. Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de către procuror, care în motivare a invocat ilegalitatea parțială a sentinței solicitând casarea acesteia doar în partea soluționării chestiunii privind încasarea cheltuielilor judiciare, cu încasarea în beneficiul statului de la Moroșan Dmitri a sumei de 4 954,00 lei, în rest cu menținerea sentinței fără modificări.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către procuror, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

4.1. Colegiul a constatat, că judecând cauza penală în privința lui Moroșan Dmitri, în latura încasării cheltuielilor judiciare, referitor la care s-a atacat sentința, instanța de fond nu a admis derogări de la procedura penală, soluția acesteia de respingere a cererii procurorului în latura dată fiind una întemeiată și corectă.

Instanța de apel a indicat că potrivit art. 143 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și pentru cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul pe cauză.

La fel, Colegiul face trimitere și la prevederile alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, în vigoare la data examinării cauzei, care reglementa, că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat. Drept urmare celor invocate, s-a indicat că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Astfel, s-a reținut că dispunerea expertizei de către organul de urmărire penală pentru efectuarea examinării chimice și balistice și examinarea medico-legală privind constatarea faptului stării de ebrietate și a naturii ei, în urma pornirii urmăririi penale pe cauza penală dată, constituie acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. În sensul dat, s-a atestat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în

comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, precum și alte acțiuni procesuale, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului, or atât legea procesual penală cât și procesual civilă, nu prevede încasarea de la inculpat a cheltuielilor solicitate de procuror.

Potrivit art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală, se reglementează compensarea cheltuielilor judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile sub formă de salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal, nefiind însă prevăzută compensarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei și examinarea medico-legală privind constatarea faptului stării de ebrietate și a naturii ei, după cum invocă procurorul.

În atare situație, Colegiul a constatat că instanța de fond corect și motivat a decis respingerea solicitării procurorului în latura încasării cheltuielilor judiciare de la inculpat, totodată acuzarea fără careva temei legal în dovedirea circumstanțelor pe care le invocă drept temei al solicitării a depus apelul, motiv pentru care apelul declarat de procuror s-a respins ca nefondat, iar sentința instanței de fond s-a menținut ca legală și întemeiată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul consideră neargumentată poziția instanței de apel privind trecerea în contul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 4 954 lei, or acestea au fost suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale și rapoartelor de constatare medico-legale, iar conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Astfel, instanța de apel nu a clarificat obiectiv necesitatea încasării cheltuielilor de judecată adoptând o decizie neargumentată în această latură.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Procurorul indică ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt invocă dezacordul cu soluția instanțelor de fond privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de

judecată în mărime de 4 954 lei, pentru efectuarea expertizelor medico-legale și întocmirea rapoartelor de constatare medico-legale.

La judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare constituie cheltuieli care au fost suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare și întocmirea Rapoartelor de expertize nr. 34/12/2-R-1348 din 21.09.2017 și nr. 34/12/2-R-1332 din 19.09.2017, precum și costul examinărilor medico-legale întru constatarea faptului stării de ebrietate și a naturii ei, or art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prevede expres că, *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză*, iar alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală (în vigoare la momentul efectuării expertizei) stipula că, *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.*

Mai mult ca atât, dispozițiile alin. (3), art. 75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, expres stabilește că „*în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală*”, la caz, ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării, prin urmare, instanțele de fond corect au ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport legal, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

5. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Moroșan Dmitri*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 octombrie 2018.

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu